

[Landbrugsministeren.]

i mange Tilfælde vilde være en Fordel, om Landmænd kunde komme af med Dele af deres Ejendom for derigennem at faa saneret deres Økonomi og faa foretaget Foranstaltninger, som kan sætte dem i Stand til at blive ved deres Ejendom. Dette vil være udelukket, hvis Ændringsforslaget vedtages, idet det er klart, at saaledes som Forholdene er nu, er der ikke ret mange Ansøgere til Husmandsbrug, til mindre Landbrug. Hvis man derimod vedtager Forslaget, som det var formet fra min Side, kan Staten købe Jord, og den behøver strengt taget ikke — jeg nævnte det ved Fremsættelsen af et Forslag til midlertidig Lov i Folketinget — at nøjes med at købe den Jord, der kan udstykkes i Øjeblikket, idet man kan lade Jorden ligge, indtil der bliver stærkere Efterspørgsel, og bortforpagte den i den Tid enten til Sælgeren eller til andre. Det vilde, uden at det kom til at koste Staten saa forfærdelig meget, betyde en ikke ringe Krisehjælp til en Række Jordsælgere. Heller ikke det har man taget Hensyn til. Det er fuldkommen udelukket, at noget saadant kan ske, naar Staten ikke kan optræde som Jordkøber. Der er selvsagt ingen andre, som har Raad til at lade Jorden ligge paa den Maade, de er nødt til at udstykke den med det samme.

Jeg beklager, at man har taget det Standpunkt, da ingen saglige Grunde taler derfor. Der er ikke taget Spor af Hensyn hverken til Ansøgerne eller dem, der ønsker at sælge Jord i dette Øjeblik for derved at blive aflastet under deres økonomisk trykkende Forhold. Jeg maa derfor, idet jeg ikke mener, der er Grund til her at komme ind paa en Drøftelse af det principielle Spørgsmaal, der ligger os imellem, slutte med at sige, at jeg meget indtrængende maa anbefale, at man stemmer imod de Ændringer, som her er foreslaaet af de to Flertalspartier.

Ordføreren (Hauch): Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (Jeppesen [Drusebjerg]) udtalte for et Øjeblik siden gentagende sin Beklagelse af, at det var gaaet, som det var, under Udvalgsarbejdet, og at Resultatet af dette Udvalgsarbejde var blevet, at Venstre og de Konservative var blevet enige om at foreslaa en Forlængelse af Gyldigheden af den gamle Husmandslov og at stille nogle Penge til Raadighed hertil. Jeg kan føje min Beklagelse til det ærede Medlems. Jeg mener i Virkeligheden, at det vilde have været naturligt og rimeligt, om vi havde fortsat Udstykningen efter de Prin-

cipper, som vi hidtil har kendt, men det har jo ikke været muligt. Ærede Medlemmer af Udvalget vil vide, at der har været udmærket Tid til at finde hinanden paa et Standpunkt, der byggede paa det Tilbud, som man fra Venstres Side har givet med Hensyn til Fortsættelse af Udstykningen efter begge Brugsformer. Fra konservativ Side har man været imod det, det har man ikke lagt Skjul paa, og for de Konservative er det formentlig en Tilfredsstillelse, at man nu her i Landstinget vedtager et Lovforslag, der udelukker en Brugsform, som de altid har været imod. Men Ansvar for dette maa den høje Regering og de Partier, der slutter sig til den, tage. Vi har været villige til at fortsætte Udstykningen efter de hidtil kendte Principper, kun paa den Betingelse, at de unge skulde stilles frit i Valget og ens i Startøjeblikket.

Den højtærede Landbrugsminister beklagede ogsaa det, der her er sket, og det ærede 6te Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]) gav Udtryk for, at der ikke havde været nogen Lejlighed til rigtig at beskæftige sig, om jeg saa maa sige, indgaaende med Forslaget. Jeg vil dog gerne minde om, at vi foretog ikke noget i Retning af at gøre dette Lovforslag færdigt, i hvert Tilfælde ikke noget afgørende, før vi havde erfaret, at den højtærede Landbrugsminister havde fremsat et andet Forslag i det høje Folketing. Den højtærede Minister har altsaa ikke ment — det skal jeg i og for sig ikke kritisere —, at der kunde være nogen Mulighed for Gennemførelse af det Forslag, som den højtærede Minister nu har fremsat i det høje Folketing. Thi hvis den højtærede Minister havde ment, det havde været gennemførligt, havde han dog formodentlig søgt Føling med Landstingsudvalget med Hensyn til de Grundtanker, der er nedlagt i det Forslag, som nu er fremsat i Folketinget. Jeg siger ikke dette for at kritisere den højtærede Landbrugsminister og hans Handlemaade, for i den Henseende maa Ministeren og Flertalspartierne gøre, hvad de vil, men jeg nævner det, fordi jeg mener, at naar dette var sket, maatte det dog være Flertalspartierne her i det høje Landsting magtpaaliggende, at det høje Folketing kunde faa Lejlighed til at kende det Standpunkt, som man var naaet til her, efter at det havde vist sig umuligt at komme en Vej frem gennem Forhandling med den højtærede Landbrugsminister og Regeringspartierne. Derfor har vi fremskyndet Arbejdet i den senere Tid, fordi vi maatte ønske, at det Resultat, som vi var naaet til, kunde komme over til det høje Folketing saa betids, at de der kunde